

טעימה מ'שבת לנשם'ה' תשע"ב: התכוונות לתפילת שבת בבוקר מאת טל שריאל, אשחר

כך להיכנס אל הבוקר הזה
צלול וכחול כבוקר הזה
כך, להיכנס אל הבוקר הזה, בתפילה ושיר הלל.
אצלי כל בוקר מתחיל בהלל.
הלל הוא שמה של בתי בכורתי - איתה אני פוקחת את עיני כל בוקר.
ודווקא היום, כשהיא לא כאן איתי,
מבקשת אני להיכנס אל תפילת הבוקר הזו בתחושת הלל פנימית,
שאצליח לתת תשומת לב לפרטים הקטנים והטובים בחיי.
וכן מבקשת אני להודות ולהלל על הזכות להיות חלק מהחוויה הייחודית הזו
של תפילת שבת משותפת של נשים שונות ומיוחדות.

באותה שעת בוקר, לא מוקדמת כבכל שבת, באנו תחת אלוני התבור
לטבילת בוקר. תפילת הבוקר של שבת לנשם"ה.
יהי רצון שתהא תפילת הבוקר שלנו כטבילה במים המטהרת את הגוף והנשמה כאחד.
אחת אחת הגיעה
ומטפחת על ראשה, או כובע או כיפה או סרט או פזורת שער או אסופה.
בגדים לבנים לגופה, כבת ירושלים היוצאת לחולל בכרמים בימי בציר ענבים.
אחת אחר אחת יצאה מתוך הרחובות הסואנים, מתוך חלונות ביתה
והגיעה ליום המיעד -
שבת לנשם"ה. שבת לנשימה.
כוננו זו אצל זו את הימים ואת השעות, בכל שנה
תמיד בשבת הראשונה של ימי בין המצרים.
נשים שהקדושה עוברת ביניהן
כחוט בחרוזים, כתפר פשוט.

יהי רצון
שרשוש התפילה הזה
שרשוש שירתן היפה של נשים
שרשוש של שיקה עם בורא עולם ועם עצמנו
יהיו מנגינה מכוונת. מדויקת. מחוברת. נוגעת.

תפילה היא צליל מכוון ההולך בעולם
ואני, לא תמיד מצליחה לשמוע את הצליל.
משתוקקת לגעת בו, רוצה לכוון.
מבקשת אני להתפלל
כתפילתה של חנה בשילה.
שדיברה על ליבה. רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע.

בשעה שאנו עומדות בתפילה
מבקשת שיסורו ממנו כל מיני מחשבות זרות
שילכו מאיתנו כל מיני טרדות
שלא יבלבלו מחשבותינו...
שתהא מחשבותנו זכה צלולה וברורה וחזקה, באמת ובלבב שלם
ויתעורר ללבנו ולבב כל ישראל, לאהבה, לנתינה, לקבלת עצמנו וזולתנו.
שניחד את לבבנו ומחשבותינו ודבורנו ומעשינו וכל תנועותינו והרגשותינו, שיהא הכל
מיוחד ומכוון לתפילה זו.

יהי רצון שבתפילת הבוקר ובקריאת התורה שאנו קוראות היום,
תמצא כל אחת את החיבור למקומה האישי, הפנימי, מול עצמה ומול א-להים.
שתפילותיה האישיות של כל אחת מאיתנו יחברו יחד לתפילת ציבור אחת, כנה ונוגעת.
אמן.